

Prethodna pitanja

Sudu se upućuju sljedeća pitanja radi tumačenja članka 1. stavka 1. točke (a), članka 2. točke 4., članka 21. stavka 1. i članka 46. Uredbe Vijeća (EZ) br. 2201/2003 od 27. studenoga 2003. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u bračnim sporovima i u stvarima povezanim s roditeljskom odgovornošću, kojom se stavlja izvan snage Uredba (EZ) br. 1347/2000⁽¹⁾:

1. Je li, u slučaju razvoda braka na temelju članaka 82., 87., 89. i 90. španjolskog Códiga Civil riječ o sudskoj odluci o razvodu braka u smislu Uredbe Bruxelles II.a?
2. Ako je odgovor na prvo pitanje niječan: treba li se sa razvodom braka na temelju članaka 82., 87., 89. i 90. španjolskog Códiga Civil postupati u skladu s pravilom iz članka 46. Uredbe Bruxelles II.a o autentičnim ispravama i sporazumima?

⁽¹⁾ SL 2003., L 338, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 3., str. 133. i ispravak SL 2014., L 46, str. 22.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 5. svibnja 2022. uputio Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie (Poljska) – ZL, KU, KM/Provident Polska S.A.

(Predmet C-321/22)

(2022/C 318/37)

Jezik postupka: poljski

Sud koji je uputio zahtjev

Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie (Poljska)

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: ZL, KU, KM

Tuženik: Provident Polska S.A.

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 3. stavak 1. Direktive Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima⁽¹⁾ tumačiti na način da se njime dopušta da se nepoštenom proglašeni ugovorna odredba kojom se prodavatelju robe ili pružatelju usluga dodjeljuje naknada ili provizija u iznosu koji je osobito previsok u odnosu na uslugu koju pruža?
2. Treba li članak 7. stavak 1. Direktive Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima, kao i načelo djelotvornosti tumačiti na način da im se protive odredbe nacionalnog prava ili sudsko tumačenje tih odredbi prema kojima je potrošačev pravni interes nužan uvjet za prihvaćanje potrošačeve tužbe protiv prodavatelja robe ili pružatelja usluga za utvrđenje ništavosti ili nemogućnosti izvršenja ugovora ili njegova dijela koji sadržava nepoštene ugovorne odredbe?
3. Treba li članak 6. stavak 1. Direktive Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima, kao i načela djelotvornosti, proporcionalnosti i pravne sigurnosti tumačiti na način da se na temelju njih može smatrati da se ugovor o zajmu, čija je samo odredba o načinu otplate zajma proglašena nepoštenom ugovornom odredbom, ne može održati na snazi nakon što se iz njega ukloni ta ugovorna odredba i stoga je ništav?

⁽¹⁾ (SL L 95, str. 29.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 12., str. 24.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 13. svibnja 2022. uputio Sąd Rejonowy dla miasta stołecznego Warszawy w Warszawie (Poljska) – Z. sp. z o.o./A. S.A.

(Predmet C-326/22)

(2022/C 318/38)

Jezik postupka: poljski

Sud koji je uputio zahtjev

Sąd Rejonowy dla miasta stołecznego Warszawy w Warszawie (Poljska)

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Z. sp. z o.o.

Tuženik: A. S.A.

Prethodno pitanje

Treba li članak 16. stavak 1. Direktive 2008/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2008. o ugovorima o potrošačkim kreditima i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 87/102/EEZ ⁽¹⁾ u kontekstu načela djelotvornosti prava Europske unije tumačiti na način da potrošač, ili prodavatelj robe ili pružatelj usluga na kojeg je potrošač prenio svoja prava koja proizlaze iz te odredbe, može na temelju te odredbe zahtijevati da vjerovnik izda primjerak ugovora (kao i pravilnika koji su dio ugovora) i informacije o otplati kredita koji su potrebni kako bi se provjerila pravilnost obračuna sredstava koja su isplaćena potrošaču na ime povrata proporcionalnog dijela ukupnih troškova kredita u vezi s njegovom ranijom otplatom te za podnošenje tužbe za eventualni povrat prethodno navedenih iznosa?

⁽¹⁾ SL 2008, L 133, str. 66. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 13., str. 58.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 23. svibnja 2022. uputio Sąd Okręgowy w Warszawie (Poljska) – Audi AG/GQ

(Predmet C-334/22)

(2022/C 318/39)

Jezik postupka: poljski

Sud koji je uputio zahtjev

Sąd Okręgowy w Warszawie (Poljska)

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Audi AG

Tuženik: GQ

Prethodna pitanja

Na temelju članka 267. [UFEU-a, sud koji je uputio zahtjev odlučio je] uputiti Sudu [...] sljedeće prethodno pitanje:

1. Treba li članak 14. stavak 1. točku (c) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2017. o žigu Europske unije ⁽¹⁾ tumačiti na način da mu se protivi to da nositelj žiga/sud zabrani trećoj osobi da u trgovačkom prometu koristi znak koji je istovjetan ili zavaravajuće sličan žigu Unije za zamjenske dijelove automobila (poklopac hladnjaka zraka/rešetka), ako on predstavlja pričvršćenje na automobilski pribor (amblem koji odražava žig Unije) i:

— kad je s tehničkog stajališta moguće ugraditi originalni amblem koji odražava žig Unije na zamjenski dio automobila (poklopac hladnjaka zraka/rešetku), a da se pritom na tom dijelu ne prikazuje znak koji je istovjetan ili zavaravajuće sličan žigu Unije;

ili u situaciji

— u kojoj s tehničkog stajališta nije moguće ugraditi originalni amblem koji odražava žig Unije na zamjenski dio automobila (poklopac hladnjaka zraka/rešetku), a da se pritom na tom dijelu ne prikazuje znak koji je istovjetan ili zavaravajuće sličan žigu Unije?

— u slučaju potvrdnog odgovora na jedno od pitanja iz točke (a) prvog pitanja,

2. Koje kriterije za ocjenjivanje treba primijeniti u slučajevima koji bi omogućili utvrđivanje je li uporaba žiga Unije u skladu s dobrom poslovnom praksom u industriji i trgovini?